

РЕШЕНИЕ

№ 1296

гр. София, 12.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЛОРА М. МИТАНКИНА

като разгледа докладваното от ЛОРА М. МИТАНКИНА Административно наказателно дело № 20211110209766 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Рс“ ЕООД срещу наказателно постановление/НП/ № 560220-F566483/11.02.2021г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. на основание чл. 185, ал. 4, вр. ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност/ЗДДС/ за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.06г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти на МФ.

В жалбата се сочи, че издаденото НП е незаконосъобразно и се моли за неговата отмяна. Поддържа се, че сумата от 88.20 лева представлява бакшиши на сервитьорите. Наказващият орган не оценил допълнителните обяснения на сервитьорите. Неоснователно размерът на сумата от 88.20 лева не бил преценен като маловажен. Счита се, че не е налице повторност на нарушението.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С, който моли жалбата да бъде уважена. Счита, че санкцията е непропорционална на извършеното нарушение. Сумата била лична собственост на сервитьорите.

Въззиваемата страна се представлява от юрк. Н, която моли НП да бъде потвърдено. Сочи, че нарушението е повторно, като същото не води до неотразяване на приходи, поради което наказанието е определено по чл. 185, ал. 1 ЗДДС. Счита, че дружеството не е освободено от задължението да изпълнява функциите за служебно въвеждане чрез фискалното устройство в обекта. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.08.2020г. е извършена проверка от служители на ЦУ на НАП в търговски обект – ресторант „Б“, находящ се в гр. София, бул. „„, стопанисван от „Р“ ЕООД. При проверката е установено, че дневният оборот от монтираното в обекта ЕКАПФ модел TREMOL FP 15-KL с ИН на ФУ ZK143697 и ФП 50182021 съгласно дневен финансов отчет „Х“ № 020195/14.08.20г. е в размер на 476.80 лева. Съгласно изготвен опис на парите в касата фактическата наличност в касата на обекта към момента на проверката е в размер на 565 лева. Фискалното устройство притежава функциите „служебно въведени“ суми. Установена е промяна в касовата наличност в размер на + 88.20 лева, която е преценено, че представлява въвеждане на пари в касата извън случаите на продажба, която не е отразена на фискалното устройство в момента на извършването.

Проверката е документирана с протокол за извършена проверка № 0086503/14.08.20г.

С оглед на тези данни св. Т.К. – инспектор по приходите в ЦУ на НАП, съставил на жалбоподателя АУАН № F566483/25.08.20г. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.06г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти на МФ. Актът е връчен на упълномощено лице от дружеството.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 185, ал. 4, вр. ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, приобщени към

доказателствения материал на основание чл. 283 НПК, както и въз основа на събраните гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Т.К. и С.Д.

Събраните по делото доказателства единно и непротиворечиво изясняват фактическата обстановка по случая, с оглед на което съдебният състав ги кредитира в цялост.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество, жалбата е **частично основателна**, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Настоящият съдебен състав намира, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи. Видно от чл. 193, ал. 2 ЗДДС и приобщената по делото заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. началникът на отдел „Оперативни дейности” в ЦУ на НАП е оправомощен да издава наказателни постановления по чл. 185 ЗДДС.

Съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на обжалваното НП са спазени изцяло изискванията на процесуалния закон- актът и НП са издадени в изискуемата се от закона форма и при спазване на процесуалните правила.

Несъмнена е волята и на актосъставителя, и на административнонаказващия орган при посочване на нарушената правна норма – чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.06г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти на МФ. По еднопосочен и съответен начин и в АУАН, и в НП се сочи правилото за поведение, за чието неспазване е наказано дружеството. По този начин са изпълнени изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, като изрично и в АУАН, и в атакуваното НП е посочена нормата, която е нарушена.

Чл. 33, ал. 1 от Наредбата предвижда, че и звън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми.

В настоящия случай се установи, че при извършената проверка е установена промяна в касовата наличност в размер на 88.20 лева, която представлява въвеждане на пари в касата, която не е отразена на фискалното устройство в момента на извършването. По този начин наказаното дружество не е изпълнило задължението си извън случаите на продажби да отбележи всяка промяна на касовата наличност /въвеждане на пари в касата/ на ФУ чрез операцията „служебно въведени” суми.

Административнонаказателната отговорност на юридическите лица и ЕТ е безвиновна, обективна такава, по смисъла на разпоредбата на чл. 83, ал. 1 ЗАНН, поради което и в случая не е необходимо да бъдат обсъждани съставомерните признаци на административното нарушение от субективна страна.

Основателно е възражението на жалбоподателя, че нарушението не се явява повторно извършено. „Р“ ЕООД е било санкционирано за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредбата с НП № 498276-0346753/12.05.2020г, влязло в сила на 03.11.2020г. Т.е. процесното нарушение, което е извършено на 14.08.2020г., не се явява извършено преди изтичането на една година от влизането в сила на НП № 498276-0346753/12.05.2020г./влязло в сила след извършване на процесното нарушение/, респективно нарушението не е повторно.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС на юридическите лица и ЕТ се налага имуществена санкция от 500 до 2000 лева при извършване на нарушение по чл. 118 ЗДДС или на нормативен акт по неговото прилагане. С оглед на това, че се доказва, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредбата, но нарушението не е повторно, съдът следва да измени НП, като промени основанията за налагане на административно наказание по чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 НК и намали наложената имуществена санкция от 3000 лева на 500 лева, който размер съдът счита, че съответства на степента на обществена опасност на нарушението.

Извършеното от дружеството-жалбоподател нарушение не представлява "маловажен случай" на административно нарушение, обстоятелство, което подлежи на задължителна преценка от административнонаказващия орган, респ. от съда при осъществявания контрол за законосъобразност на НП. В

конкретния случай съдът не намира основания за приложението на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на извършени нарушения от този вид. Фактът, че от нарушението не са настъпили вреди за фиска е ирелевантно, тъй като приложимата санкционна разпоредба предвижда налагане на санкциите по чл. 185, ал. 1 ЗДДС в случаите, когато нарушението не е довело до неотразяване на приходи. С оглед на това липсата на настъпване на вредни последици е предвидено изрично в санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2, изр. 2-ро ЗДДС като привилегирован състав на нарушение, поради което не може да се отчита като смекчаващо обстоятелство. Същевременно нарушаване на правилата относно отчетността на паричните суми в касовите наличности при работа с регистрирани фискални устройства винаги застрашава съществено обществените отношения, обект на защита от посочените разпоредби, поради което и не може да се приеме, че е налице маловажен случай на административно нарушение. С оглед на това с неизпълнение на задължението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. съществено са засегнати обществените отношения, обект на защита от нарушената разпоредба, свързани с регистрацията и отчетността на паричните постъпления и оборота в търговските обекти.

Предвид всичко гореизложено подадената жалба се явява частично основателна и обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено.

От страна на жалбоподателя не са представени доказателства за сторени разноси за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 ЗАНН, **Софийски районен съд:**

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 560220-F566483/11.02.2021г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности” в ЦУ на НАП, като **НАМАЛЯВА** имуществената санкция от 3000 лева на **500 лева** и основанийето за налагане на имуществената санкция от чл. 185, ал. 4, вр. ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС в такова по чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____